

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opvscvlvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

LXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

18. Huius temporibus Mauritius Chartularius, per quem Hisfacius multa mala operatus est, coniurauit contra eundem Hisfatium adiunctis sibi omnibus, qui in circuitu ciuitatis Romanæ per castra morantes Ecclesiam DEI deuastauerant, volens sibi regium nomē imponere. Hæc audiens Hisfatus misit Donum magistrum militū & Sacellarium suum ad ciuitatem Romanam, cui, relicto Maurizio, occurrit omnis exercitus Romanus. Ipse verò Mauritius fugit ad S. Mariam ad præsepe. Vnde abstractus misere boias in collo eius, ac cum omnibus suis consiliariis inboiatis transmissus est Rauennam per manus Marini Scribonis, & Thomati Chartularii. Quem etiam iuxta Rauennam in loco, qui dicitur, Ficudas 12. milliario à ciuitate decollauerunt, sicut ab Hisfatio mandatum fuerat. Cuius caput perductum est Rauennam. Quod postquam vidit Hisfatus, valde gauisus ad exemplum multorum iussit per ciuitatem circumferri, & post in stipite poni. Illos autem, qui cum ipso directi fuerat inboiati, positos sub arcta custodia, dum cogitaret, qua morte eos puniret, nutu DEI percussus interiit, & hi de carcere ad sua sunt reuersi. Audiens quoq; Imperator mortem Hisfatii, misit Theodorum patritium exarchum, cui cognomentum, Calliopa, ad regendam omnem Italiam. Quo tempore venit Pyrrhus ex Africa, qui fuerat Episcopus & patriarcha Constantinopolitanus ad limina Apostolorum, & libellum cum sua subscriptione obtulit Apostolicæ Sedi, condemnans omnia, quæ à se, vel à decessoribus suis scripta vel acta sunt, aduersus immaculatam nostram fidē. Quem honorans Domnus Papa, vt sacerdotem regie ciuitatis, fecit ei cathedram iuxta altare poni. Sed rursus, cum more canis ad proprium impietatis vomitum repedasset, sanctissimus Theodorus conuocauit vniuersos sacerdotes, & clerum, ac in Ecclesia B. Petri Apostolorum Principis condemnauit eum sub vinculo anathematis. Deinde Paulum regie ciuitatis patriarcham regulariter increpauit, nec non per apocriarios admonuit, quatenus proprium emendaret commentum, atq; ad orthodoxam fidem, catholicamq; Ecclesiam remearet. Qui tandem, cum eum non posset à suo conamine reuocare, secundum Apostolicam auctoritatem depositionis ultione percussit. Sepultus est autem B. Theodorus ad B. Petrum Apostolum, pridie Idus Maii.

LXXVI.

MARTINVS, de ciuitate Tudertina provincie Tusciae, sedit annis 6. mense 1. diebus 26. Huius temporibus Paulus Constanti-

stantinopolitanæ vrbis Episcopus spiritu superbæ inflammatus, non solum verbis, sed etiam libris sententiis nefandissimorum hæreticorum catholicum dogma eneruare studuit; definiens, nec vnam, nec duas voluntates, aut operationes in Christo Domino cōfiteri. Qua præsumptione ad tantam insaniam deuenit, vt altare sanctæ Romanæ sedis, quod erat in domo Placidia sacratum, subuerteret, atque apocriarios nostros immaculatam hostiam ibidem offerre prohiberet. Ipsi verò Apocriarii dicendo eum constanter hæreticum detenti sunt, & in custodiam retrusi: alii autem in exilium deportati, nonnulli verberibus afflicti. Quod audiens Martinus sanctissimus Episcopus, misit, & congregauit Episcopos in vrbe Roma 105. fecitq; Synodum secundum instituta orthodoxorum Patrum in Ecclesia Saluatoris iuxta Episcopium Lateranense, residentibus Episcopis ac presbyteris, & assistantibus diaconibus, & clero vniuerso, vbi condemnauerunt sub anathematis ultione percussos Cyrum Alexandrinum, Pyrrhum, Sergium & Paulum patriarcham Constantinopolitanum. Iphis diebus direxit Imperator in Italiam Olympium cubicularium & exarchum ad regendam omnem Italiam, præcipiens ei, sicut Paulus suggererat, vt in typo libelli ab eodem Paulo editi omnes Episcopos Italiae subscribere faceret. Si autem quoquo modo fieri posset, ipsum Martinum Papam teneret, quia tunc facilius Episcopi Italiae subscriberent. Quod si Romanus, vel Rauennatis exercitus contradiceret, & impræsentiarum sileret, donec omnem obtineret prouinciam. Cuius iussis parens Olympius venit Romam, & inuenit sanctam Romanam Ecclesiam in fide Catholica firmissimam, voluitq; armatus cum exercitu schisma intromittere, sed prohibitus DEI virtute necesse habuit palam declinare à sua mala intentione. Vnde in Ecclesia sanctæ DEI genitricis Mariæ ad præsepe, dum ei Dominus Papa inter Missarum sollempnia communionem porrigeret, voluit eum interficere: ita enim mandauerat suo spathario, quem DEVS omnipotens excæcauit, ne sanctissimi Episcopi sanguis effunderetur, & Ecclesia Catholica hæresi subiugaretur. Nam prædictus armiger iureiurando ita accidisse professus est. Videns ergo Olympius exarchus, quia manus DEI circumtegebat Martinum sanctissimū Papam, pacem cum eo iniit, ac deinde collecto exercitu Siciliam profectus est aduersus gentem Sarracenorum, vbi maior pars exercitus Romani interiit, & exarchus ipse morbo decessit. Cui successit directus ab Imperatore Theodorus exarchus, qui cognominabatur Calliopus, cum Theodoro imperiali cubiculario, qui & Pellurius

dicebatur. Qui tollentes Martinum Papam de Ecclesia Saluatoris, quæ Constantiniana appellatur, perduxerunt Constantinopolim, & nec sic eis acquieuit. Quapropter directus est in exilium, vel locum qui dicitur, Cersona, vbi, sicut DEO placuit, vitam in pace finiuit sub die 17. mensis Septembris. Qui confessor multa mirabilia operatur vsq; in hodiernum diem.

LXXVII.

EVGENIVS, natione Romanus, de regione prima Auentinēsi, clericus à cunabulis, ex patre Rufiniano, sedit annis 2. mensibus 9. diebus 24. His temporibus Petrus patriarcha Constantinopolitanus direxit Synodicam iuxta consuetudinem ad sedem Apostolicam omninò obscurissimam, in qua non declarauit operationes aut voluntates in Domino nostro IESU Christo. Vnde accensus populus vel clerus cum maiore strepitu eam à sancta DEI Ecclesia proiecerunt, ita vt nec eundem Papam dimitteret Missas celebrare in basilica sanctæ DEI genitricis Mariæ ad præsepe, nisi promississet se minimè eam suscepturum. Qui etiam sepultus est ad B. Petrum Apostolum sub die 4. nonas Iun. Et cessauit Episcopatus mense 1. diebus 28.

LXXVIII.

VITALIANVS, natione Segnensis, ex prouincia Campania, ex patre Anastasio, sedit annis 14. mensibus 6. Hic direxit responsales suos cum Synodica iuxta consuetudinem in regiam urbem ad piissimos Principes, significans de sua ordinatione. Cuius temporibus venit Constantinus Augustus Romam, susceptus ab eodem Papa, cui & occurrit, indiçtione sexta, quinto milliario ab vrbe. Cumq; per duodecim dies in ciuitate Romana demoratus per diuersa loca plurima dona obtulisset, omnia quæ erant in ære ad ornatum ciuitatis deposuit. Sed & Ecclesiam S. MARIE ad Martyres tegulis æreis discooperuit, & cum aliis rebus in regiam urbem direxit. Reuersus autem Siciliam habitauit Syracusis, vbi tales afflictiones populo prouinciarum Calabria, Sicilia, Africa, vel Sardinia per diagrapha, seu capita atque nauticationes imposuit, quales à sæculo nunquam fuerant auditæ, auferens vasa sacra, vel cimilia sanctarum DEI Ecclesiarum. Qui postmodum 15. die mensis Iulii, per indiçtionem 12. proditus in balneo occisus est. Secuta est statim mors sanctissimi Vitaliani, qui sepultus est ad S. Petrum Apo-